

gældende Ejendom under de Forudsætninger, hvorefter han overtager den. Der er her et vist Antal Købere, der faar denne særlige Fordel af Staten og i Kraft deraf kan forrente saa meget mere. Vi har det klassiske Eksempel fra Jylland, hvor man efter den gamle Husmandslovgivning havde det Tilfælde, at en Mand købte en Jordlod og skulde give et vist Antal Hundrede Kroner for den, hvis han ikke fik Statstilskud, men saa og saa meget mere, hvis han fik det. Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Olufson anførte, at det her er det afgørende, at der er en saadan begrænset Del Mennesker, der har denne kunstige Efterspørgsel, og naar disse er spredt over hele Landet, har vi det Tilfælde, at den driver Jordprisen op ogsaa for Jord i det frie Marked.

Maa jeg endvidere sige til det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen, at han tillod sig at sammenligne den Brugsform, der er skabt efter Loven af 4. Oktober 1919, med det superficiære Fæste. Jeg tror, det ærede Medlem vil indrømme, at der er en afgørende Forskel. Under det superficiære Fæste var Tilstanden den, at den Kultur, hvortil den paagældende drev Ejendommen op, igen kunde kapitaliseres af den virkelige Ejer, af Herremanden, og inddrages gennem forøgede Afgifter, medens det, der er Tale om efter Loven af 4. Oktober 1919, er, at alle de Fordele, der opnaas ved en højere Kultur, gaar i den paagældendes egen Lomme.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Stengaard-Kirkegaard: Maa jeg i al Beskedenhed sige til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, at han ogsaa skulde have studeret Knud den Store, inden han fremsatte den Paastand om vore Jordpriser i Fremtiden.

Naar det ærede Medlem Hr. Dahlgaard paastaar, at derved, at Staten gaar over til en Jordreformlovgivning, skabes en kunstig Efterspørgsel efter Jord, som driver Priserne op, maa jeg gøre opmærksom paa, at selv om man maaske gaar til Ekspropriation og giver den virkelige Værdi for Jorden, vil det i Praksis føre til ganske det samme Resultat. Hvis man er bange for en kunstig Efterspørgsel efter Jord, er der kun den Vej at gaa at lade helt være.

Naar det ærede Medlem Hr. Mads Larsen hævdede, at Fremme af nærværende

Lovforslag vil betyde en direkte Forøring paa 6 000 Kr. til dem, der faar oprettet et saadant Brug, idet de straks sælger det og stryger Fortjenesten i Lommen, maa jeg sige, at jeg selv til at begynde med var noget inde paa den samme Tankegang; men jeg tror dog ikke, den er rigtig. Muligheden for, at han kan indkassere denne Fortjeneste, kommer kun til at foreligge, hvis han selv har en lille Formue og risikerer denne, og fremdeles kun, hvis han er i Besiddelse af Dygtighed og endvidere har Held med sig ved Starten. Kun hvis disse tre Faktorer er til Stede, er der Mulighed for, at han kan indkassere denne Fortjeneste, men saa har han ogsaa gjort et Arbejde for den og løbet en Risiko for den, og det er kun ganske naturligt, at disse to Ting i Forening skal have deres Løn. Nu kan man ganske vist sige, at Staten maa ikke give et saadant direkte Tilskud, naar den risikerer, at en privat Mand kan løbe med det. Men hvad er det, Staten er interesseret i? Efter min Mening er Staten interesseret i to Ting: for det første, at disse Brug bliver oprettet, dernæst, at de bliver ved at bestaa som selvstændige Brug. Hvis de to Ting bliver gennemført, har Staten ikke andre Interesser. Den er ikke interesseret i, om Manden hedder Jens eller Peter, det er Staten fuldstændig uvedkommende; naar den Hensigt er naaet, er Statens Interesser varetagne, og den kan ikke have det mindste imod, at en privat Mand, der risikerer sin Formue og ofrer sin Dygtighed og Duelighed, ogsaa faar sin Løn for det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. N. P. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Jensen: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard kan ikke forstaa, at jeg ikke er inde i den Tankegang, han er Talsmand for. Jeg kan forsikre ham, at jeg er fuldstændig inde i denne Tankegang, men det er ikke tilstrækkeligt for mig. Jeg fordrer Beviser, og dem bliver de Herrer, som har Bevisbyrden, os stadig skyldige. Det ærede Medlem nævnte det klassiske Eksempel fra Jylland om, at en Mand skulde betale højere Pris for noget Jord, hvis der faldt Statstilskud til Købet, og lavere Pris for det, hvis der ikke faldt Statstilskud, og han nævnte det som Eksempel paa, at Statstilskuddet gaar i Sælgerens Lomme. Jeg husker meget godt Eksemplet, hvis der ikke er mere end det ene, der har været fremme før. Men der